

Orfeó Català, OBC & Helsing —Vivancos, Saariaho i Sibelius

Palau 100

Dissabte, 19 de febrer de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Núria Rial, *soprano*

Orfeó Català (Júlia Sesé, preparadora del cor per a aquesta producció; Pablo Larraz, director principal; Simon Halsey, director artístic)

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Anna-Maria Helsing, *directora*

I

Kaija Saariaho (1952)

Oltra mar

I. Départ

II. Amour

III. Vagues

IV. Temps

V. Souvenir de vagues

VI. Mort – *en memòria de Gérard Grisey*

VII. Arrivée

Bernat Vivancos (1973)

Cinc pregàries

(Obra d'encàrrec del Palau de la Música Catalana dins del programa Barcelona Creació Sonora de l'Ajuntament de Barcelona - *estrena absoluta*)

- I. Ave Maria
- II. Glòria
- III. Salve
- IV. Jo confesso
- V. Parenostre

II

Jean Sibelius (1865-1957)

Les oceànides, op. 73

Simfonia núm. 7 en Do major, op. 105

En un sol moviment

Durada aproximada del concert:

Primera part: 49 minuts | Pausa: 20 minuts | Segona part: 36 minuts.

#coral #estrenes #novacreació

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanques S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

Poema

Promeses

Intentar viure
la tremolor dels bancs de peixos,
l'espessor de les algues,
la sacsejada de l'aigua
 contra les roques.

Voler fer alguna cosa
amb aquest neguit
 de sorra a la boca.

Intentar no pensar
 en com fugir nedant
 del desert inacabable.

Saber conviure
 amb les esquerdes
 de la pell i amb l'aire sec
 que me la talla.

Evocar
la ingravidesa del passat,
 la flotabilitat
 dels cossos,
 la placidesa del crani.

Voler tornar a ser jo.

Intentar no creure'm els miratges.

Anna Gual

Implosions (2008)

Comentari

Llums del nord

Natura viva, llum difusa en un cel entelat per la fredor, però també la força d'un mar que des del Nord busca i troba el Sud. Aquest podria ser el resum d'un concert dominat per la poderosa figura de Jean Sibelius (1865-1957). El compositor finlandès no va tenir alumnes, però tanmateix la seva música ha tingut un impacte considerable en els compositors contemporanis de l'anomenada música espectral, estil que busca la naturalesa del timbre. I aquí trobem Kaija Saariaho (1952) i Bernat Vivancos (1973).

Oltra mar, de la compositora finlandesa, va ser un encàrrec de l'Orquestra Filharmònica de Nova York en ocasió de l'arribada del tercer mil·lenni. Escrita el 1999 per a orquestra i cor mixt, suggereix el viatge de la vida a través de la remor de les onades. Dividida en set parts ben diferenciades, els números 1, 3, 5, i 7 parlen del viatge i del mar. El cor canta, però ho fa sense paraules. Els seus sons formen part de la textura orquestral. En les altres parts, es canta a l'Amor amb uns versos del poeta persa de començaments del segon mil·lenni Abu Saïd; a la Mort amb textos extrets d'una cançó funerària dels pigmeus africans, i al Temps amb una frase de la novel·la *Samarcanda* de l'escriptor contemporani francès-libanès Amin Maalouf.

Oltra mar no s'inspira en *La mer* de Claude Debussy, però la memòria musical d'aquell compositor, considerat un protoespectralista, s'hi fa notar sobretot a la cinquena part, "Souvenir de vagues", i no només per la semblança del títol amb el del segon moviment de l'obra del francès, "Jeux de vagues".

Bernat Vivancos (1973) no ve d'aquell Nord geogràfic de Sibelius i Saariaho, però sí de l'estètica musical d'aquell món des que va descobrir el compositor noruec Lasse Thoresen, amb qui va estudiar a Oslo. Després de l'estrena l'any passat de la seva obra *U* per a gran orquestra, una obra experimental, complexa i amb harmonies molt contrastants, torna al territori que li és més proper, el de la modalitat i la cerca de l'espiritualitat.

Cinc pregàries, un encàrrec del Palau de la Música, és una obra per a soprano, orquestra de corda, arpa i percussió pensada expressament per a la veu cristal·lina de Núria Rial. Les cinc invocacions més conegudes i, per tant, més populars de la tradició cristiana, troben la seva expressió en la veu que s'amalgama amb uns instruments, molts dels quals doblats, triats per donar un sentit de placidesa i d'intimitat. Amb aquesta obra Vivancos busca la connexió directa amb el públic a partir d'una música austera i espiritual. Segons ell mateix, són unes pregàries “*íntimes, dolces, senzilles, humils, sense més...*”.

Jean Sibelius va ser un compositor difícil d'adscriure a qualsevol dels corrents musicals que van sorgir al tombant de segle i les primeres dècades del segle XX. Va ser un autor prolífic, encara que compongués molt poc els darrers trenta anys de vida. La seva obra se centra bàsicament en dos tipus de composicions, ambdues orquestrals, els poemes simfònics i les simfonies. Dels primers, en va escriure tretze i juntament amb Franz Liszt i Richard Strauss constitueix la tríada insuperable d'aquest tipus d'obres. Aquest gènere li permetia explicar les sagues nòrdiques, com *En saga*, o fer patriotisme, com a *Finlàndia* o *Tapiola*.

N'hi ha un, però, de poema simfònic, que té per escenari la Mediterrània amb les nimfes de la Grècia clàssica, *Les oceànides*, op. 73. Bon coneixedor de la cultura clàssica, aquest poema simfònic centrat en les filles del tità Oceà, ens fa sentir el moviment d'una mar encalmada, però mai quieta, la qual, però, s'esvera mostrant tota la seva potència per acabar tornant a una calma una mica inquietant. A l'inici les flautes i després oboès i clarinets remetent al món musical habitat per les nimfes que els impressionistes havien elaborat, particularment el ja esmentat Debussy. El poder de l'oceà és cosa de les cordes i timbals que en començar van per sota, als quals després s'afegeix el metall amenaçador. D'aquesta obra s'ha dit que és una de les millors, si no la millor, representació musical del mar.

De simfonies, Sibelius en va acabar i estrenar set, la *Primera* el 1898. La *Cinquena*, donada a conèixer el 1915, el dia en què celebrava els seus cinquanta anys, marca un canvi important. El músic comença a allunyar-se de la forma sonata i hi elimina un dels quatre moviments habituals. Aprofundiria aquest camí amb la *Sisena* i el culminaria a la *Simfonia núm. 7, en Do major*, op. 105.

Acabada el 1924 i estrenada el 24 de març del mateix any a Estocolm amb el nom de *Fantasia Simfònica*, dirigida per ell mateix, la seva composició va ser força turmentada. Sibelius, persona maniacodepressiva, queia molt sovint en estats de crisi. Després d'un període d'abstinència alcohòlica, havia tornat a beure, segons que deia, per dominar els tremolins que li impedien escriure. En aquell període la convivència amb la seva esposa Aino que li retreia la necessitat de recórrer a la “*inspiració artificial*”, no era fàcil.

Sibelius, però, tenia la simfonia ben pensada durant gairebé una dècada. Quan escrivia la *Número 5*, ja havia anotat i començat a desenvolupar un motiu al voltant del qual construiria la que seria la seva darrera simfonia. Com aquella, la *Setena* també tindria tres moviments. Al final, però, la va convertir en una simfonia d'un únic moviment en un exercici de concentració i austeritat en què el contingut és el que genera la forma. Les idees musicals es van transformant per acabar construint un tot compacte a partir d'unes seccions amb indicacions d'*adagio*, *vivacissimo*, *adagio*, *allegro molto moderato*, *allegro moderato*, *presto*, *adagio*, *largamente molto*, *affetuoso*, nou seccions per a una obra d'una durada de vint-i-dos minuts aproximadament.

La *Simfonia* comença amb una escala que arriba a una conclusió que sembla una picada d'ullet als compassos inicials de *Tristan und Isolde* de Richard Wagner, compositor que Sibelius havia apreciat molt en la seva joventut. L'aparició del trombó introdueix un tema que aquest instrument repetirà tres vegades fins a arribar al punt final en què el moviment continu de la música que ha passat per diversos estats acaba en el de la serenor, la qual, però, arriba de manera abrupta.

Rosa Massagué, *periodista*

Biografies

Núria Rial, soprano

©Mercè Rial

Sovint ressenyada per les seves puresa vocal, naturalitat i emotivitat del cant i elegància del fraseig, és una de les veus paradigmàtiques del repertori barroc i clàssic dels darrers anys. Amb una activitat centrada en l'àmbit concertístic i discogràfic (ha publicat més de trenta àlbums i des del 2009 és artista en exclusiva de Sony Classical), els seus amplis interessos inclouen també la música del Romanticisme i els segles XX i XXI, la fusió amb estils com el jazz o el flamenc, el diàleg amb altres disciplines o expressions musicals com el lied i l'òpera, tot actuant amb directors com ara René Jacobs o Iván Fischer i directors d'escena igualment prestigiosos, com Peter Sellars, a nombrosos teatres internacionals, com La Monnaie, Staatsoper unter den Liden, Théâtre des Champs Élysées, Grand Théâtre de Ginebra, Teatro Carlo Felice de Gènova o Teatro Real de Madrid interpretant rols de tan ampli espectre com l'Euridice de Monteverdi, Pamina de Mozart o la Nuria d'*Ainadamar* d'Osvaldo Golijov.

Formada a Basilea amb Kurt Widmar, actua habitualment a les principals sales de concerts i festivals europeus, com el Salzburger Festspiele, Lucerne Festival o Bachfest Leipzig, dirigida per la batuta d'Antonini, Bonizzoni, Capuano, Cummings, Currentzis, Fischer, Goodwin, Hengelbrock, Jacobs, Leonhardt, Marriner, Minkowski o Pinnock, i és sol·licitada amb regularitat per l'Akademie für Alte Musik de Berlín, Bach Stiftung St. Gallen, Balthassar Neumann Ensemble, Bayerische Rundfunk de Munic, Budapest Festival Orchestra, Café Zimmermann, Camerata Köln, Concerto Köln, Il Giardino Armonico, Il Pomo d'Oro, Kammerorchester de Basilea, L'Arpeggiata, Les Musiciens du Louvre, Orchestra of the Eighteenth Century, Stuttgart Kammerorchester o The English Concert.

La seva àmplia discografia, que inclou també àlbums amb Harmonia Mundi France i concerts per als canals Mezzo i Arte, ha estat premiada amb diversos guardons, com l'Orphée d'Or el 2010, pel seu treball sobre les àries alemanyes de Händel amb Michael Oman i l'Austrian Baroque Company, així com diversos premis als Echo Classical Music Awards (actualment Opus Klassik Awards) en diferents categories, com la d'artista femenina de l'any el 2009 o el premi al millor disc d'òpera pel seu CD sobre Telemann, juntament amb la Kammerorchester de Basilea el 2012.

Orfeó Català

©Ricardo Ríos

És un dels cors de referència del país, fundat el 1891 per Lluís Millet i Amadeu Vives per difondre el repertori coral català i universal amb la màxima excel·lència artística. Actualment Simon Halsey n'és el director artístic, Pablo Larraz el director principal i Pau Casan el pianista. Té la seu al Palau de la Música Catalana, declarat Patrimoni Mundial per la UNESCO.

Ha interpretat les obres corals més representatives i primeres audicions al nostre país de la *Missa en Si menor* de Bach o *Les estacions* de Haydn. Ha estat dirigit per primeres batutes internacionals: R. Strauss, P. Casals, Z. Mehta, M. Rostropóvitx, L. Maazel, D. Barenboim, S. Rattle i G. Dudamel, entre d'altres. Ha debutat a la Konzerthaus de Viena i a la Sala Gulbenkian de Lisboa i ha fet una gira per Itàlia amb la Mahler Chamber Orchestra, dirigits per D. Gatti. A Londres ha actuat al Royal Festival Hall (2015) i al Royal Albert Hall als Proms de la BBC en diverses edicions, dirigits sempre per S. Rattle. Ha fet gires per la Xina (Shanghai International Art Festival, 2018) i per Europa, la darrera el 2019 amb G. Dudamel, interpretant la *Segona Simfonia* de Mahler.

El 2020 va commemorar l'Any Beethoven amb la interpretació de *Crist en el Mont de les Oliveres*, amb la London Symphony Orchestra i S. Rattle, i posteriorment la *Novena Simfonia*, amb G. Dudamel i la Sinfónica de Galicia. El 2021 va commemorar el centenari de l'estrena al país de la *Passió segons sant Mateu* de Bach, amb solistes de la Filharmònica de Berlín i la Franz Schubert Filharmonia, dirigits per S. Halsey.

Durant la covid l'Orfeó Català no va aturar l'activitat. Aquesta temporada destaca la gira amb la *Missa de Glòria* de Puccini, amb la Simfònica de Luxemburg, sota la direcció de G. Gimeno (Palau, Théâtre des Champs Élysées de París i Philharmonie de Luxemburg).

L'Orfeó Català rep el patrocini de **mesoestetic**.

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

©May Zircus

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) va ser fundada per l'Ajuntament de Barcelona el 1944, com a consolidació del projecte de l'Orquestra Pau Casals (1920-1937) que la Guerra Civil va interrompre. Avui dia, tot mantenint l'esperit original de Pau Casals, oberta al món i compromesa amb la societat, interpreta les grans obres del repertori simfònic amb especial cura dels nostres artistes i el nostre patrimoni musical.

Des de l'any 1999 té com a seu pròpia L'Auditori, obra de l'arquitecte Rafael Moneo, on interpreta més d'una vintena de programes de temporada a més d'altres concerts que apopen la música d'orquestra a la ciutadania, com el cicle OBCPops o la temporada de cambra amb música de l'orquestra OBC Cambra.

A aquesta activitat cal sumar-hi els concerts en llocs emblemàtics, com el Concert de l'OBC a la platja, el Concert de la Mercè a la plaça de la Catedral i a Nou Barris o a la Sagrada Família.

El seu primer director titular va ser Eduard Toldrà, i des del setembre de 2015 ho és Kazushi Ono, que també és titular de l'Orquestra Simfònica Metropolitana de Tòquio. A partir de la temporada 22-23, el mestre Ludovic Morlot assumirà la direcció titular de l'OBC.

Altres titulars han estat Rafael Ferrer, Antoni Ros Marbà, Salvador Mas, Franz-Paul Decker, Luis Antonio García Navarro, Lawrence Foster, Ernest Martínez Izquierdo, Eiji Oue i Pablo González. Ha estat dirigida per Ataúlfo Argenta, Herbert Blomstedt, Sergiu Celibidache, Sergiu Comissiona, Christoph von Dohnányi, Rafael Frühbeck de Burgos, Valeri Guérguiev, Christopher Hogwood, Eliahu Inbal, Mariss Jansons, Clemens Krauss, Emmanuel Krivine, Jesús López Cobos, Witold Lutosławski, Peter Maag, Bruno Maderna, Yehudi Menuhin, Marc Minkowski, Michel Plasson, Georges Prêtre, Mstislav Rostropóvitx, Leonard Slatkin, Simone Young o Heitor Villa-Lobos.

Entre els solistes convidats destaquen Lang Lang, Janine Jansen, Daniel Barenboim, Anne-Sophie Mutter, Isaac Stern, Radu Lupu, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Plácido Domingo, Montserrat Caballé, Teresa Berganza, Alicia de Larrocha, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Joshua Bell, Gidon Kremer, Truls Mørk, Viktória Mullova, Piotr Anderszewski, Gil Shaham, Rudolf Buchbinder, Joaquín Achúcarro, Claudio Arrau i Arthur Rubinstein.

En els més de 70 anys de trajectòria, l'Orquestra ha programat nombroses estrenes i ha realitzat diversos enregistraments discogràfics amb Decca, EMI, Auvidis, Koch, Claves, Naxos, Telarc i BIS, entre altres, interpretant obres de Montsalvatge, Gerhard, Falla, D'Albert, Albéniz, Donhàny, Bartók, Bizet i Rodrigo. Entre aquests enregistraments trobem el *Concierto de Aranjuez*, amb la destacada solista de guitarra Xuefei Yang per a la discogràfica EMI, i les monografies d'Albéniz i Garreta amb el segell Tritó.

Amb Naxos ha editat *Carmen*, de Bizet, i també altres enregistraments d'obres de Meyerbeer, Montsalvatge, Massenet i Granados, de qui han gravat la integral de la seva obra simfònica. D'altra banda, ha estat guanyadora del Grammy llatí al "millor àlbum de música clàssica" en tres ocasions: l'any 2000 amb *La Dolores*, l'any 2004 amb *Carmen Symphony* i l'any 2006 amb *Rhapsody in Blue*.

L'Orquestra ha mantingut una activitat artística continuada a l'estranger, amb gires per diferents països d'Europa, Àsia i els Estats Units, que li han permès actuar en sales de renom com el Musikverein, el Wiener Konzerthaus, el Concertgebouw, el Royal Albert Hall, el Kennedy Center o el Carnegie Hall, i prendre part en festivals internacionals com el Proms, al Royal Albert Hall de Londres. A més, a Barcelona i en del marc de la seva col·laboració amb el Gran Teatre del Liceu, ha tocat allà, en versió de concert, les òperes *El fugador*, *Daphne*, *La Flauta Màgica*, *Rienzi*, *Il Tabarro*, *Una Voce in off* i *La voix humaine*.

El darrer gran compromís internacional de l'OBC s'ha esdevingut el mes de juliol de 2019 on, durant cinc setmanes, ha dut a terme una gira pels principals escenaris del Japó per interpretar l'òpera *Turandot* de Puccini en una versió escenificada signada per Àlex Ollé (La Fura dels Baus) i diversos programes simfònics.

L'OBC està integrada en el Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, format per la Generalitat de Catalunya i l'Ajuntament de Barcelona.

Anna-Maria Helsing, directora

©Timo Heikkala

S'ha forjat una reputació excel·lent entre les principals orquestres i teatres d'òpera escandinaus gràcies a la seva afinitat especial amb el so i estil del Modernisme i de la música contemporània. Entre el 2010 i el 2013 va ser la directora principal de l'Oulu Symphony i va esdevenir la primera dona al capdavant d'una orquestra simfònica finlandesa. Des del 2020 és la directora principal convidada de la BBC Concert Orchestra i la directora artística del prestigiós festival de música de cambra RUSK, a Jakobstad (Finlàndia).

La directora d'orquestra sueca-finlandesa ha dirigit les principals orquestres finlandeses i sueques, com ara, entre d'altres, la Finnish Radio Symphony, Helsinki Philharmonic, Tampere Philharmonic, Tapiola Sinfonietta, Royal Stockholm Philharmonic, Gothenburg Symphony, Malmö Symphony, Swedish Radio Symphony, Gothenburg Opera Orchestra, Norwegian Radio Orchestra, Stavanger Symphony, Trondheim Symphony, Iceland Symphony, Finnish National Opera Orchestra, Royal Swedish Opera Orchestra, Malmö Opera Orchestra, Norrlandsoperans symfoniorkester, Gävle symfoniorkester, Västerås Sinfonietta i l'Avanti! Chamber Orchestra.

A més a més, ha portat la batuta de la Philharmonia Orchestra, BBC Philharmonic, Royal Scottish National Orchestra, Odense Symphony, Estonian National Symphony, Estonian Sinfonietta i Kammerakademie Potsdam, i ha dirigit orquestres a les ciutats alemanyes de Braunschweig, Bochum, Hagen i Jena. Amb la BBC Concert Orchestra va participar als BBC Proms 2021.

Va debutar a l'òpera a la Finnish National Opera amb *Adriana Mater* de Kaija Saariaho, i ha dirigit diverses estrenes mundials; les més recents, *Lisbeta* de Karólína Eiríksdóttir, a l'Åland Opera; *Momo and the time thieves* de Svitlana Azarova, a la Royal Danish Opera, i *Magnus-Maria* de Karólína Eiríksdóttir, de gira per Escandinàvia.

Així mateix, ha dirigit produccions de Mark-Anthony Turnage: *Coraline*, a la Folkoperan d'Estocolm; de Leevi Madetoja: *The ostrobothnians* i *Madame Butterfly*, a la Tampere Opera; Olli Kortekangas: *Pictures of life*, a la Vaasan Ooppera; Fredrik Högberg: *Stilla min eld*, i l'estrena mundial de Karólína Eiríksdóttir: *BLY*, a la Piteå Chamber Opera; així com *Le nozze di Figaro* de Mozart a l'Åland Opera, *Il matrimonio segreto* de Cimarosa al Savonlinna Opera Festival, una representació de Nadia Boulanger: *La ville morte* a la Gothenburg Opera (versió de concert) i *La traviata* de Verdi a l'Icelandic Opera.

Debutarà amb la Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, la Lahti Sinfonia (Finlàndia), Aalborg Symphony (Dinamarca), London Sinfonietta (Regne Unit), Kymi Sinfonietta (Finlàndia), Arctic Philharmonic (Noruega) i Musikkollegium Winterthur (Suïssa). També cal destacar el seu retorn a la Finnish Radio Symphony (Finlàndia), Helsinki Philharmonic (Finlàndia), Iceland Symphony (Islàndia), Norrköping Symphony (Suècia), Turku Philharmonic (Finlàndia) i North Iceland Symphony Orchestra (Islàndia).

Després d'estudiar amb Leif Segerstam, va ser escollida per participar en la International Conductor's Academy de l'Allianz Cultural Foundation, sota la direcció d'Esa-Pekka Salonen i Gustavo Dudamel. El 1999 va guanyar el primer premi del Concurs Internacional de Música del Segle XX per a Joves Artistes de Varsòvia.

Es va diplomar en violí al Conservatori de Jakobstad (Finlàndia). A més a més, ha assistit a classes magistrals amb Jorma Panula, Vladimir Jurowski i John Carewe.

Formacions

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Primers violins: Birgit Kolar*, *concertino convidada* | Raúl García, *assistent de concertino* | Sarah Bels | Walter Ebenberger | Ana Galán | Natalia Mediavilla | Katia Novell | Anca Ratiu | Jordi Salicrú | Silvia Cánovas* | Ana Kovacevic* | Ariana Oroño* | Laura Pastor* | Clara Vázquez*

Segons violins: Alexandra Presaizen, *solista* | Emil Bolozan, *assistent* | Maria José Balaguer | Clàudia Farrés | Mireia Llorens | Melita Murgea | Josep Maria Plana | Robert Tomàs | Paula Banciu* | Andrea Duca* | Oleksandr Sora* | Yulia Tsuranova*

Violes: Aine Suzuki, *solista* | David Derrico | Christine de Lacoste | Sophie Lasnet | Jennifer Stahl | Michel Millet | Miquel Serrahima | Irene Argüello* | Javier López* | Nina Sunyer*

Violoncel·les: Jose Mor, *solista* | David Forés*, *assistent invitat* | Lourdes Duñó | Vincent Ellegiers | Marc Galobardes | Jean Baptiste Texier | Andrea Fernández* | Joan Rochet*

Contrabaixos: Christoph Rahn, *solista* | Dmitri Smyshlyaev, *assistent* | Jonathan Camps | Apostol Kosev | Matthew Nelson | Josep Mensa

Flautes: Francisco López, *solista* | Beatriz Cambrils | Christian Farroni, *assistent* | Ricardo Borrull, *flautí*

Oboès: Dolors Chiralt, *assistent* | José Juan Pardo | Maria José Meniz* | Disa English, *corn anglès*

Clarinets: Josep Fuster, *assistent* | Francesc Navarro | Elvira Querol* | Alfons Reverté, *clarinet baix*

Fagots: Thomas Greaves, *assistent* | Noé Cantú | Alexandre Molina* | Slawomir Krysmalski, *contrafagot*

Trompes: Juan Manuel Gómez, *solista* | Alma García* | Juan Conrado García, *assistent* | David Bonet | Pablo Marzal, *assistent de tercer*

Trompetes: Mireia Farrés, *solista* | Adrián Moscardó | Angel Serrano, *assistent* | Andreu Moros*

Trombons: Eusebio Sáez, *solista* | Vicent Pérez | Juan Luis Bori*, *trombó baix* | Antoni Duran*

Tuba: Daniel Martínez*

Timbales: Joan Marc Pino, *assistent*

Percussió: Juan Francisco Ruiz | Ignasi Vila | Miquel Vich*

Arpa: Magdalena Barrera, *solista*

Piano: Jordi Torrent*

Encarregat d'orquestra: Walter Ebenberger

Responsable de documentació musical: Begoña Pérez

Responsable tècnic: Ignasi Valero

Personal d'escena: Luis Hernández*

*col·laboradors

Orfeo Català

Sopranos:

Tamar Aguilar | Elisenda Ardèvol | Ana Belén Ayala | Aida Camara | Laia Canet | Mireia Carmona | Sandra Castelltort | Beatriz Cordero | M. Àngels Custal | Maite Estrada | Anna Faz | Noemí Gallardo | Raquel García | Lidia Guaràs | Georgina Jiballi | Marta Juanola | Eva León | Neus Llorens | Berta Manresa | Núria Milà | Júlia Molina | Imma Mostazo | Iris Torregrossa | Alba Vilar | Marina Viñals | Maria Vives

Contralts:

Judit Almunia | Cristina Arribas | Conxa Fernández | Imma Garcia | Eduard Grau | Teresa Guisado | Judith Hämmerling | Laia Jorba | Sara Madrid | Martí Marimon | Maria Martín | Aurora Miró | Tània Mitterndorf | Anna Muñoz | Martí Pàmies | Victoria Pavlova | Irene Plass | Marta Porta | Irene Recolons | Anna Rosés | Isis Royo | Cornelia Rupert | Gal·la Santiago | Marta Solé | Marina Ventura

Tenors:

Antoni Agramont | Lluç Bosque | Fabián Conesa | Xavier Cos |
Jordi Ensenyat | Gerard Fusté | Iago Garcia | Andreu Martínez |
Carles Masdeu | Josep Lluís Moreno | Bernat Orriols | Guillem
Ponsí | Òscar Puigardeu | Jordi Quelart | Josep Rovira | Joan Sans
| Robin Sansen | Oriol Ubach | Roger Vicens

Baixos:

Cristòfor Agudo | Arnau Aina | Esteban Ballestar | Mathieu Bosi
| Marc Canals | Eduard Capell | Jordi Cardona | Joan Climent |
Rodrigo Cob | Andreu Edo | Xavier Garcia-Moll | Albert
Garriga | Guillem Gascón | José Ángel González | Hirotoshi
Kikuchi | Víctor Luís | Gerard Pujals | Oriol Saladrigas | Carles
Sanchez | Joan Velasco

Palau de la Música Catalana

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Celebrem la vida!

L'Orfeo de Monteverdi
Europa Galante & Biondi

Kreisleriana de Schumann
Grigory Sokolov

Ginastera, Sibelius i Dvořák
Dueñas, Die Deutsche
Kammerphilharmonie Bremen
& De la Parra

Vivancos, Saariaho i Sibelius
Orfeo Català, OBC & Helsing
Jonas Kaufmann, Diana Damrau
& Helmut Deutsch

Passió segons sant Mateu de Bach
Collegium Vocale Gent
& Herreweghe

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Yuja Wang

King Arthur i *The fairy queen* de Purcell amb
Vox Luminis

La consagració de la primavera de Stravinsky amb
Les Siècles & Roth

Integral de Simfonies de Brahms amb
Orquestra Simfònica de la
Ràdio Sueca & Harding

Textos

Kaija Saariaho (1952)

Oltra mar

II. Amour

Robâ'i –forma poètica en quatre versos– d'Abu Saïd ibn Abi al-Khayr (967-1049)

Avant que fût posé l'arceau de ciel sublime,
avant que fût fixé ce globe de cristal,
alors que je dormais dans l'éternel néant,
le traît de ton amour était tracés ur moi.

*Abans que fos posat l'arc del cel sublim,
abans que es fixés aquesta esfera de cristall,
mentre jo dormia en el no-res etern,
es dibuixà en mi el traç del teu amor.*

IV. Temps

Text d'Amin Maalouf (1949) de la novela *Samarcanda*

Le temps a deux visages, il a deux dimensions,
la longueur est au rythme du soleil, l'épaisseur au rythme des passions.

*El temps té dues cares, té dues dimensions,
la longitud segueix el ritme del sol, el gruix segueix el ritme de les passions.*

VI. Mort – en memòria de Gérard Grisey

Laments mortuoris d'una tribu de pigmeus africains

Le ciel s'est éclairé,
les yeux se sont éteints,
l'étoile resplendit.

*El cel s'il·lumina,
els ulls s'han apagat,
l'estrella brilla.*

L'homme a passé,
l'ombre a disparu,
le prisonnier est libre.

*L'home ha passat,
l'ombra ha desaparegut,
el presoner és lliure.*

Bernat Vivancos (1973)

Cinc pregàries (estrena absoluta)

I. Ave Maria

Ave Maria, plena de gràcia; el Senyor és amb Vós.
Beneïda sou Vós, entre totes les dones, i beneït és el fruit del vostre ventre, Jesús.

Santa Maria, Mare de Déu, pregueu per nosaltres, pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

II. Glòria

Glòria a dalt del cel, i a la terra pau als homes!
Glòria al Pare i al Fill i a l'Esperit Sant.
Com era al principi, ara i sempre, i pels segles dels segles. Amén.

III. Salve

Déu vos salve, Reina i Mare de misericòrdia;
vida, dolcesa i esperança nostra, Déu vos salve.
A Vós cridem els desterrats fills d'Eva;
a Vós sospirem, gemint i plorant en aquesta vall de llàgrimes.
Ara, doncs, advocada nostra,
gireu envers nosaltres aquests ulls vostres tan misericordiosos.
I, després d'aquest exili, mostreu-nos Jesús, fruit beneït del vostre ventre.
Oh clementíssima, oh piadosa, oh dolça Verge Maria.

IV. Jo confesso

Jo confesso a Déu totpoderós i a vosaltres, germans, que he pecat,
per culpa meva, de pensament, paraula, obra i omissió.
Per això demano a la Verge Maria, Mare de Déu, als àngels i als sants, i a vosaltres, germans, que pregueu per mi a Déu, nostre Senyor.

V. Parenostre

Pare nostre, que esteu en el cel, sigui santificat el vostre nom;
vingui a nosaltres el vostre regne;
faci's la vostra voluntat, així a la terra com es fa en el cel.
El nostre pa de cada dia doneu-nos, Senyor, el dia d'avui;
i perdoneu les nostres culpes,
així com nosaltres perdonem els nostres deutors;
i no permeteu que nosaltres caiguem en la temptació;
ans deslliureu-nos de qualsevol mal.
Amén.

També et pot interessar...

Palau 100

Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen & De la Parra

Dimecres, 09.03.22 – 20 h

Sala de Concerts

María Dueñas, *violí*

Die Deutsche Kammerphilharmonie Bremen

Alondra de la Parra, *directora*

A. Ginastera: *Variacions concertants*

J. Sibelius: *Concert per a violí en Re menor, op. 47*

A. Dvořák: *Simfonia núm. 7*

Preu: de 12 a 60 €

Les Siècles & Roth

Dijous, 24.03.22 – 20

Sala de Concerts

Isabelle Faust, *violí*

Les Siècles

François-Xavier Roth, *director*

I. Stravinsky: *L'ocell de foc (suite 1945)*

I. Stravinsky: *Concert per a violí*

I. Stravinsky: *La consagració de la primavera*

Preu: de 30 a 100 €

Philharmonia Orchestra & Rouvali

Dijous, 21.04.22 – 20 h

Sala de Concerts

Nicola Benedetti, *violí*

Philharmonia Orchestra

Santtu-Matias Rouvali, *director*

L. van Beethoven: *Concert per a violí en Re major, op. 61*

P. I. Txaikovski: *Simfonia núm. 5*

Preu: de 35 a 125 €

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white. The composition is dynamic, with the colors blending and swirling together to create a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue, which makes the other colors stand out.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

